

Dosarul nr. 2ra-1612/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. I.Chirtoacă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Panov, L.Pruteanu, I.Țurcan)

Î N C H E I E R E

9 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iuri Cușnir,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Iuri Cușnir
împotriva Nadejdei Babii cu privire la încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 3 noiembrie 2016, Iuri Cușnir a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Nadejdei Babii cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că este proprietarul apartamentului nr. xxx, situat
pe adresa xxx. Xxxxxxx, xx. X. Xxxxxxx x. În acest apartament locuiește și fosta
soție, Nadejda Babii, care nu este proprietară. În mod intenționat, de mult timp,
aceasta creează condiții imposibile pentru trai, provoacă deseori scandaluri, certuri,
are un comportament de parcă ea ar fi proprietara imobilului.

A menționat că de nenumărate ori, fără acordul și permisiunea sa, Nadejda Babii
a întreprins acțiuni samavolnice, lucrări de renovare sau de reparație, în apartamentul
său, deși imobilul este în stare bună. În mod samavolnic, a scos gresia de faianță din
baie și toaletă, a scos ipsosul de pe pereți și tavan, a schimbat fereastra și ușile din
dormitorul în care locuiește.

În pofida faptului că este împotriva acestor ilegalități ale ultimei, aceasta nu
reacționează în nici un mod și continuă să acționeze samavolnic. În acest sens, indică
că a fost nevoit să se adreseze organelor de poliție, pentru a-i stopa acțiunile ilegale,
astfel, Nadejda Babii a încetat să acționeze ilegal, după intervenția poliției.

A susținut că prin acțiunile sale, Nadejda Babii i-a provocat pagube materiale,
deoarece la moment în apartament este necesar de efectuat lucrări de restaurare,
pentru a-l aduce la starea anterioară normală. Potrivit raportului de constatare
tehnic-științifică nr.167 din 26 aprilie 2016, întocmit de către Centrul Expertize
Independente „Cexin”, valoarea lucrărilor de restaurare constituie 12 387,61 de lei.

A considerat că atât suma respectivă, cât și cheltuielile de judecată urmează a fi
încasate de la Nadejda Babii, având în vedere că ea se face vinovată de cauzarea

daunelor materiale. Deoarece nu exclude faptul că Nadejda Babii își va continua acțiunile ilegale, este nevoit de a se adresa instanței de judecată pentru a-și apăra drepturile sale.

A solicitat Iuri Cușnir obligarea Nadejdei Babii de a nu întreprinde careva lucrări de reparație, încasarea de la Nadejda Babii a prejudiciului material în cuantum de 12 387,61 de lei, a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 472 de lei, cheltuieli de asistență juridică în valoare de 2 000 de lei și a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei extrajudiciare în mărime de 3 600 de lei.

Prin hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a admis parțial cererea înaintată de avocatul Elena Dodon, în interesele Nadejdei Babii privind încasarea cheltuielilor de judecată și s-a încasat din contul lui Iuri Cușnir în beneficiul lui Nadejdei Babii, suma de 3 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

Prin decizia din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Iuri Cușnir și s-a menținut hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

În favoarea acestei soluții instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că în speță nu sunt întrunite elementele constitutive obiective și subiective, primordial, nefiind nici o faptă ilicită comisă de către Nadejda Babii.

Reclamantul Iuri Cușnir nu este în drept de a pretinde repararea în cazul în care partea adversă a acționat, în mod licit, în vederea exercitării dreptului la spațiu locativ recunoscut Nadejdei Babii în temeiul hotărârii din 14 august 2002 a Judecătoriei sector Centru, mun. Chișinău, care a rămas definitivă și irevocabilă, nefiind reținută culpa și reaua credință în acest sens.

Instanțele de judecată au reținut faptul că Nadejda Babii deține dreptul la spațiu locativ, în temeiul hotărârii din 14 august 2002 a Judecătoriei sector Centru, mun. Chișinău, ceea ce îi conferă exercitarea în putere proprie și în interes propriu a atributelor de posesie și folosință asupra bunului imobil, în limitele determinate de lege.

La 18 septembrie 2020, Iuri Cușnir a declarat recurs împotriva deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea cererii de recurs a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, fiind apreciate în mod arbitrar probele, cât și aplicarea și interpretarea necorespunzătoare a legii.

Instanța de apel urma să stabilească însăși ilegalitatea acțiunilor comise de Nadejda Babii, care a care a început reparația și reconstrucția apartamentului fără acordul său.

A menționat că prin acțiunile sale, Nadejda Babii i-a încălcat dreptul său de proprietate și a început dispunerea acestui drept ca pe unul al său.

A solicitat Iuri Cușnir admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 13 octombrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă de Nadejda Babi, reprezentată de avocatul Elena Dodon, a solicitat de a respinge recursul ca depus tardiv și neîntemeiat.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Iuri Cușnir în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 februarie 2020, însă, materialele cauzei nu atestă expedierea acesteia în adresa lui Iuri Cușnir.

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 18 septembrie 2020 de către Iuri Cușnir în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Iuri Cușnir, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de către Iuri Cușnir în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurenteii este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de Iuri Cușnir nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Iuri Cușnir.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat

de Iuri Cușnir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iuri Cușnir.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu